

ZIENSWIJZE NATUURWET als bijlage bij internetconsultatie

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij ontvangt u mijn zienswijze over de nieuwe natuurwet die ter inzage ligt.

Ik ben niet tevreden over het voornemen van het ministerie om de rol van de provincies bij de uitvoering van de Natuurwet te vergroten. Dit leidt in de praktijk tot ongewenste verschillen in uitvoering van de Natuurwet per provincie. Natuur stopt niet bij de provinciegrenzen en er zal dan ook een landelijke implementatie inclusief beleid van de wet moeten komen.

Een ander punt waar ik mijn vraagtekens bij plaats, is de verdere beperking van het recht op schadevergoeding als gevolg van wildschade. Positief is het voornemen om het aantal bejaagbare soorten fors uit te breiden (o.a. grauwe gans). Dit dient ook zo te blijven. Dit voorkomt echter niet dat wij en collega melkveehouders met gewasschade zullen worden geconfronteerd. De schade door ganzen is een van de grootste plagen die ons overkomt. De grondgebruiker dient zelf voor de schade op te draaien en er komen steeds meer ganzen. Dientengevolge dient er meer bevoegdheid te komen voor de grondgebruiker. Sommige eigenaren willen de jacht niet verpachten. Sommige gebieden kunnen mede daardoor geen of niet genoeg aansluiting krijgen om 40 ha te kunnen vormen. Er dient sneller ontheffing verleend te worden bij schadebestrijding < 40 ha. Daar waar het niet mogelijk is om tot een bejaagbaar terrein te komen, dient bestrijding van schadelijk wild altijd mogelijk te zijn. Er dienen meer uren en ganzen per dag te komen om te mogen bestrijden. De inzet van lokganzen dient mogelijk te zijn.

De rol die daarin voor de Wild Beheer Eenheden (WBE's) is weggelegd dient anders te zijn. De WBE's hebben nu nog in hun statuten vastgelegd dat zij bepalen wie als lid toegelaten wordt. Deze statuten zijn via iedereen beschikbaar via de Kamer van Koophandel. Elke regionale jager die naar het oordeel van de grondeigenaar of grondgebruiker bijzonder geschikt is om schadelijk wild te bestrijden dient tot de WBE toegelaten te worden. Als de WBE is een wettelijke rol krijgt dienen zij hun statuten aan te passen en dient de WBE zich te onderwerpen aan openbaarheid van bestuur, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en inspraak. De grondgebruiker dient een veel grotere stem te hebben in de keuze welke jager(s) de bestrijding van schadelijke wild uitvoeren. Artikel 3.13 lid 1 is in de praktijk voor veel jagers feitelijk niet van toepassing. Zij worden veelal niet toegelaten als WBE lid waardoor de bestrijding van schadelijk wild niet altijd goed kan worden uitgevoerd naar oordeel van de grondgebruiker. Het verjagen van ganzen bijvoorbeeld is een zeer tijdrovende bezigheid waar niet iedere jager zich voor vrij kan maken door andere verplichtingen. Het beleid bij het toekennen van vergunningen en ontheffingen dient veel meer dan nu uit te gaan van jagerskeuze door de grondgebruiker. Schadebestrijding is geen hobby of sport, maar een noodzakelijke actie die nodig is om de schade zoveel mogelijk te beperken. Het beperken van schade is zeker in tijden van economische crisis een algemeen belang.

De WBE is een afgebakende jagersclub. Het is beter om de FBE meer bevoegdheid te geven. Daar zitten ook afgezanten van grondgebruikers in vertegenwoordigd.

Wij verzoeken u om deze zienswijze mee te nemen in de nieuwe wet.

Met vriendelijke groeten,

J. van den Brand

Veldweg 5

5318 LD Bern NL